STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

STUDIOUL CINEMATOGRAFIC

ANIMAFILM

PREZINTĂ:

Fata săracului cea isteață

DUPĂ BASMUL CU ACELAȘI NUME DE

P. ISPIRESCU

Fata săracului cea isteață

DUPĂ BASMUL CU ACELAȘI NUME DE

P. ISPIRESCU

A fost odată un om și o femeie atit de săraci că n-aveau nici casă, nici masă, nimica decit sărăcie și iar sărăcie.

A fost odată un om și o femeie atit de săraci că n-aveau nici casă, nici masă, nimica decit sărăcie și iar sărăcie.

Să nu credeți că omul acela nu era harnic: muncea de dimineața
pînă seara cu nevasta lui, dar nu se alegeau cu nimica.

Să nu credeți că omul acela nu era harnic: muncea de dimineața
pînă seara cu nevasta lui, dar nu se alegeau cu nimica.

Şi mai aveau o droaie de copii, dintre care cei mai mari erau numai fete.

Şi mai aveau o droaie de copii, dintre care cei mai mari erau numai fete.

Cînd venea omul de la muncă, ieșeau toți înaintea lui înfometați
și tăbărau pe bietul om cu gura: -Tată, mi-e foame!

Cînd venea omul de la muncă, ieșeau toți înaintea lui înfometați
și tăbărau pe bietul om cu gura: -Tată, mi-e foame!

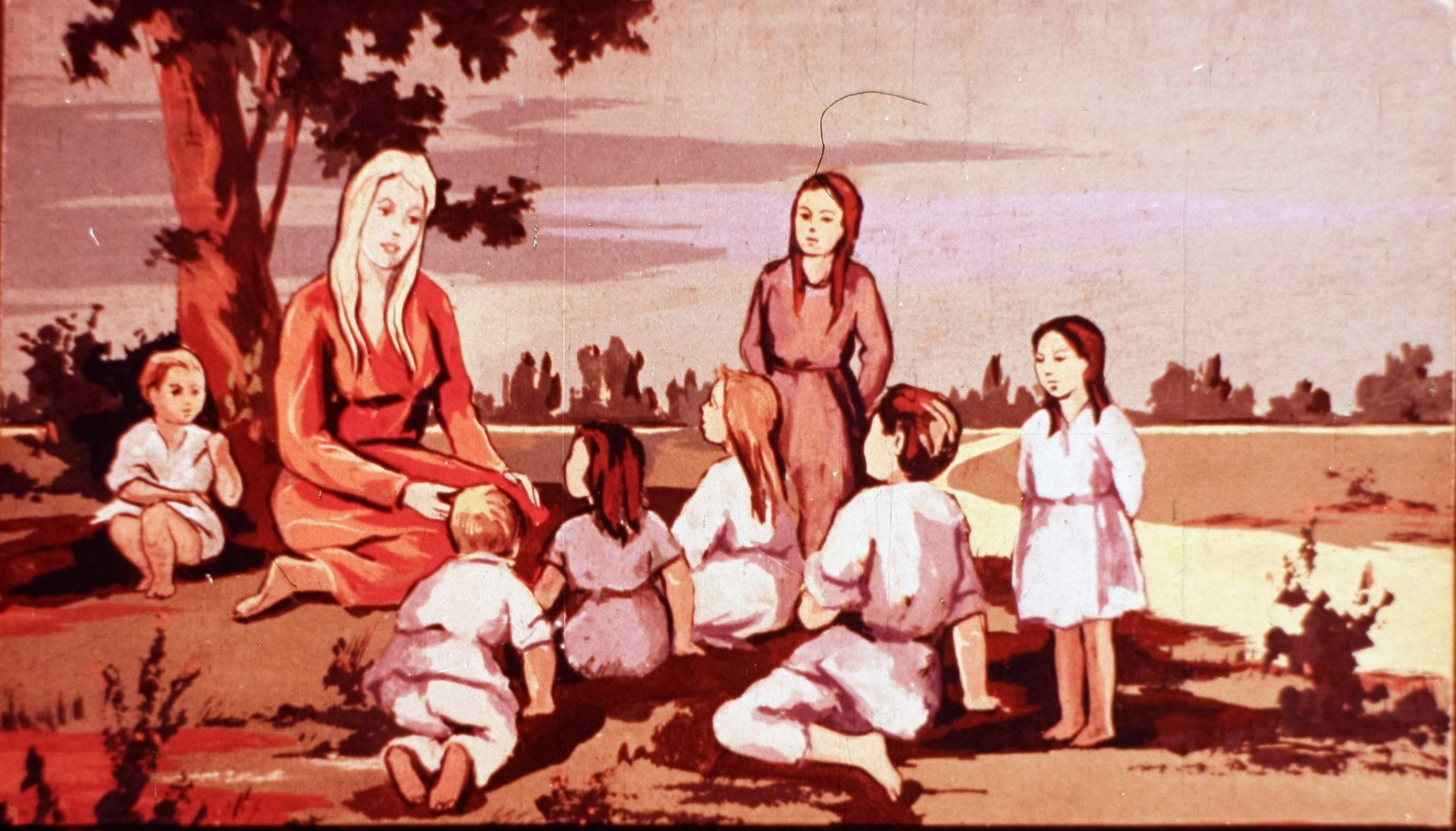

Dintre toți, fata cea mare era tăcută, mai cu judecată și îngrijea cu dragoste de fraţii ei mai mici.

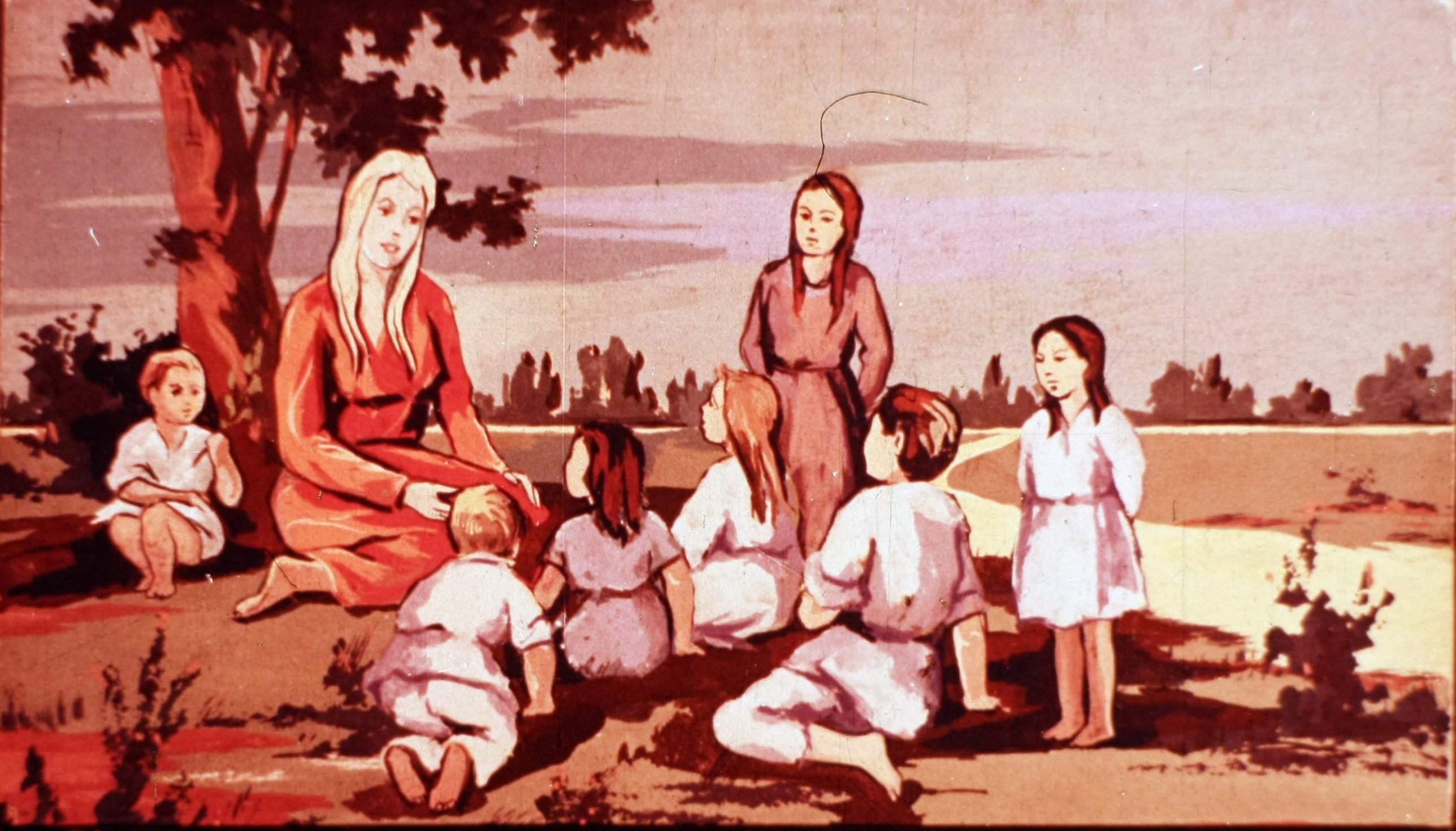

Dintre toți, fata cea mare era tăcută, mai cu judecată și îngrijea cu dragoste de fraţii ei mai mici.

Intr-o bună zi, omul nostru se hotărî să-şi facă un bordei, să aibă şi el un adăpost mai ca lumea pentru ai lui.

Intr-o bună zi, omul nostru se hotărî să-şi facă un bordei, să aibă şi el un adăpost mai ca lumea pentru ai lui.

Săpă omul groapa pentru bordei, dar nu știu cum se potrivi ca locul ales să fie alături cu al unui țăran bogat și îngîmfat.

Săpă omul groapa pentru bordei, dar nu știu cum se potrivi ca locul ales să fie alături cu al unui țăran bogat și îngîmfat.

Peste noapte, o vită a bogatului căzu în groapă și muri.

Peste noapte, o vită a bogatului căzu în groapă și muri.

A doua zi, văzînd paguba, bogatul ceru săracului socoteală pentru
vita moartă şi, nici una nici două, îl duse înaintea judecătorului.

A doua zi, văzînd paguba, bogatul ceru săracului socoteală pentru
vita moartă şi, nici una nici două, îl duse înaintea judecătorului.

Neştiind cui să dea dreptate şi ca să iasă din încurcătură, judecătorul le puse 3 întrebări: cine le va dezlega, a aceluia va fi dreptatea.

Neştiind cui să dea dreptate şi ca să iasă din încurcătură, judecătorul le puse 3 întrebări: cine le va dezlega, a aceluia va fi dreptatea.

Bogatul nici nu se îndoia că se va pricepe să dezlege ghicitorile
și era sigur că a lui va fi dreptatea.

Bogatul nici nu se îndoia că se va pricepe să dezlege ghicitorile
și era sigur că a lui va fi dreptatea.

Săracul însă era amărît nevoie mare și tot drumul spre casă
se gîndea cum să iasă din încurcătură.

Săracul însă era amărît nevoie mare și tot drumul spre casă
se gîndea cum să iasă din încurcătură.

Văzîndu-l aşa de necăjit, fata cea mare stărui pe lîngă el pînă află pricina. Şi după ce chibzui o vreme, îl învăţă pe taică-său ce răspunsuri să dea judecătorului.

Văzîndu-l aşa de necăjit, fata cea mare stărui pe lîngă el pînă află pricina. Şi după ce chibzui o vreme, îl învăţă pe taică-său ce răspunsuri să dea judecătorului.

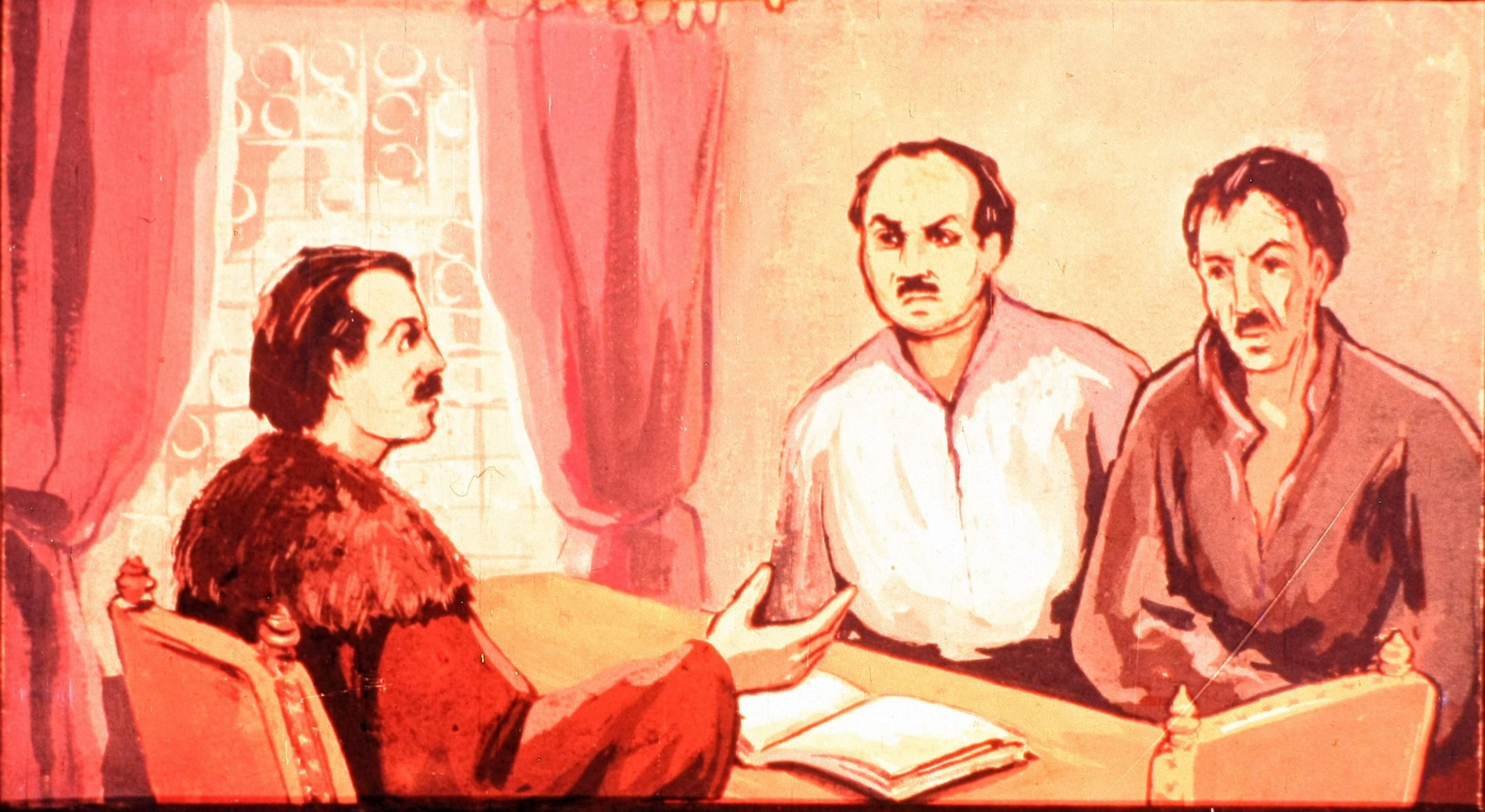

Iar a doua zi, săracul fu cel care cîştigă pricina. Mirat de isteţimea răspunsurilor, judecătorul îl întrebă pe sărac cine l-a învăţat să dezlege ghicitorile.

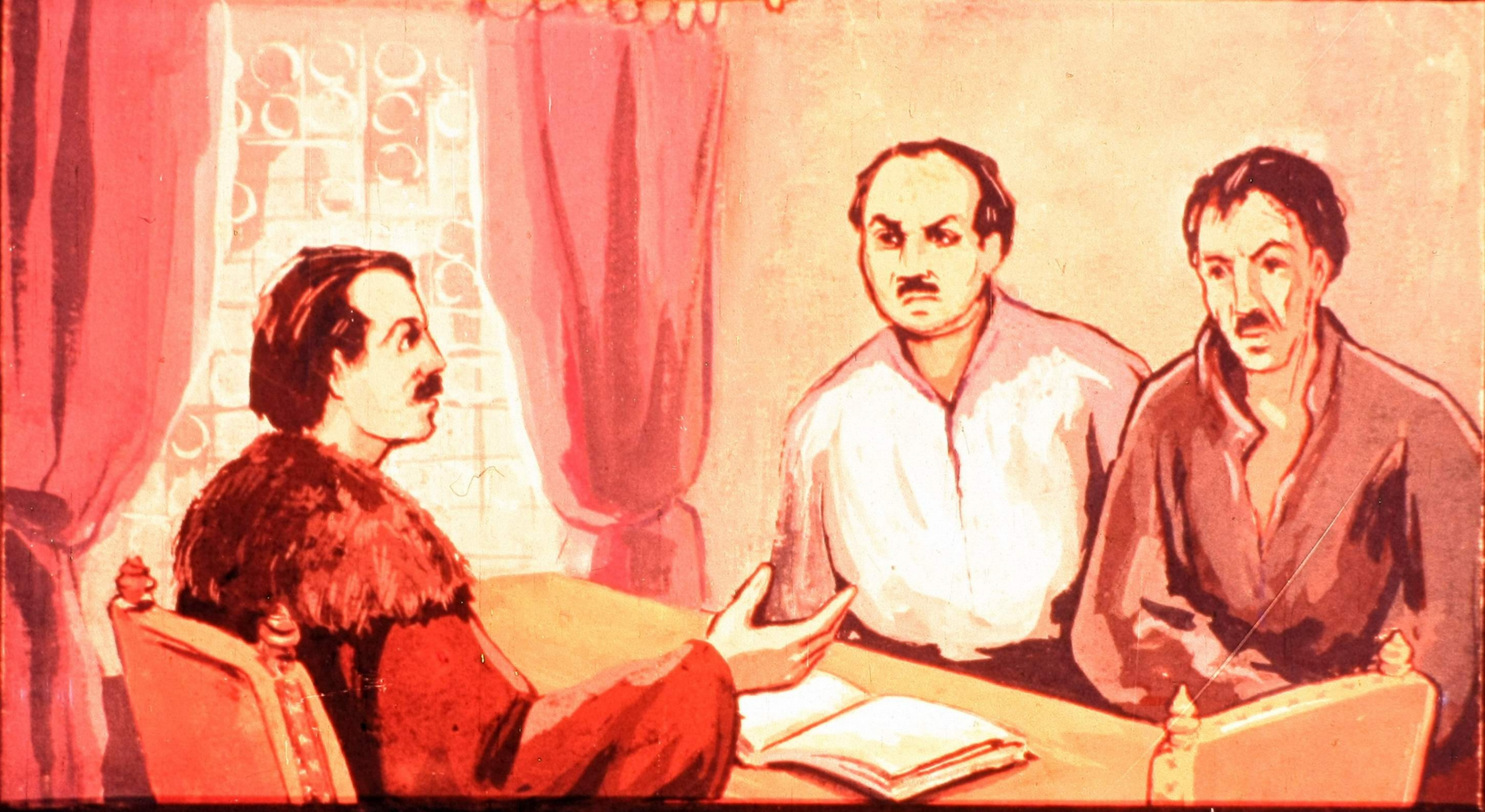

Iar a doua zi, săracul fu cel care cîştigă pricina. Mirat de isteţimea răspunsurilor, judecătorul îl întrebă pe sărac cine l-a învăţat să dezlege ghicitorile.

Omul spuse că fata lui cea mare l-a învățat să răspundă așa. Auzind că săracul are o fată atît de isteață, judecătorul îi porunci să vie a doua zi cu ea. Fata însă să fie nici îmbrăcată, nici dezbrăcată, nici călare, nici pe jos, nici pe drum, nici pe lîngă drum.

Omul spuse că fata lui cea mare l-a învățat să răspundă așa. Auzind că săracul are o fată atît de isteață, judecătorul îi porunci să vie a doua zi cu ea. Fata însă să fie nici îmbrăcată, nici dezbrăcată, nici călare, nici pe jos, nici pe drum, nici pe lîngă drum.

De dimineaţă, fata se învălui într-un năvod, luă două mîţe la subsuoară şi, încălecînd pe un ţap, plecă spre judecător.

De dimineaţă, fata se învălui într-un năvod, luă două mîţe la subsuoară şi, încălecînd pe un ţap, plecă spre judecător.

Astfel, cu toate că era călare, da mereu cu picioarele de pămînt și țapul umbla cum îi venea lui, cînd pe drum, cînd pe lîngă drum.

Astfel, cu toate că era călare, da mereu cu picioarele de pămînt și țapul umbla cum îi venea lui, cînd pe drum, cînd pe lîngă drum.

Judecătorul se minună mult cînd o văzu, dar nevrînd să se lase mai prejos, dădu drumul la doi dulăi, care se repeziră la fată.

Judecătorul se minună mult cînd o văzu, dar nevrînd să se lase mai prejos, dădu drumul la doi dulăi, care se repeziră la fată.

Fata însă prevăzuse aceasta și de aceea își luase mîțele. Le aruncă deci în calea dulăilor și ajunse nevătămată.

Fata însă prevăzuse aceasta și de aceea își luase mîțele. Le aruncă deci în calea dulăilor și ajunse nevătămată.

Judecătorul, văzînd-o așa de isteață și frumoasă, o îndrăgi și o luă de soție.

Judecătorul, văzînd-o așa de isteață și frumoasă, o îndrăgi și o luă de soție.

Un singur lucru îi ceru însă înainte de cununie: să nu judece
niciodată singură pricinile țăranilor.
Și așa trăiră ei fericiți o bucată de vreme.

Un singur lucru îi ceru însă înainte de cununie: să nu judece
niciodată singură pricinile țăranilor.
Și așa trăiră ei fericiți o bucată de vreme.

Intr-o zi, cînd judecătorul nu era acasă, veniră la soția lui doi țărani să i se jeluiască. O știau înțeleaptă și înțelegătoare pentru nevoile oamenilor, ca una ce era mai apropiată de ei.

Intr-o zi, cînd judecătorul nu era acasă, veniră la soția lui doi țărani să i se jeluiască. O știau înțeleaptă și înțelegătoare pentru nevoile oamenilor, ca una ce era mai apropiată de ei.

Iată care era pricina: unul dintre împricinați, stricîndu-i-se căruța, împrumutase de la vecinul său o roată.

Iată care era pricina: unul dintre împricinați, stricîndu-i-se căruța, împrumutase de la vecinul său o roată.

Peste noapte, iapa celui cu căruța născuse un mînz de toată frumusețea.

Peste noapte, iapa celui cu căruța născuse un mînz de toată frumusețea.

Dar ce să vezi: vecinul spunea că roata lui făcuse mînzul și că deci se cuvenea să i-l dea odată cu roata.

Dar ce să vezi: vecinul spunea că roata lui făcuse mînzul și că deci se cuvenea să i-l dea odată cu roata.

Văzînd țăranii că soția judecătorului nu le dă nici un răspuns, o întrebară unde e dus judecătorul, să-l caute să le facă el dreptate.

Văzînd țăranii că soția judecătorului nu le dă nici un răspuns, o întrebară unde e dus judecătorul, să-l caute să le facă el dreptate.

-S-a dus să vadă de niște mălai de pe marginea iazului, că îl mănîncă broaștele peste noapte - zise femeia.

-S-a dus să vadă de niște mălai de pe marginea iazului, că îl mănîncă broaștele peste noapte - zise femeia.

- Dar cum se poate ca broaştele să mănînce mălai? se mirară ţăranii.
- Tot aşa cum roţile fac mînji, le răspunse cucoana.

- Dar cum se poate ca broaştele să mănînce mălai? se mirară ţăranii.
- Tot aşa cum roţile fac mînji, le răspunse cucoana.

Minunați de istețimea răspunsului și mulțumiți de dreptatea judecății, țăranii plecară împăcați.

Minunați de istețimea răspunsului și mulțumiți de dreptatea judecății, țăranii plecară împăcați.

Judecătorul însă, cînd află de cele petrecute, se mînie grozav și-i spuse nevestei lui să-și ia din casă ce-i este mai drag și apoi să plece de unde venise.

Judecătorul însă, cînd află de cele petrecute, se mînie grozav și-i spuse nevestei lui să-și ia din casă ce-i este mai drag și apoi să plece de unde venise.

Femeia se rugă de un singur lucru: să facă o petrecere cu toți prietenii ca să se veselească pentru ultima oară.

Femeia se rugă de un singur lucru: să facă o petrecere cu toți prietenii ca să se veselească pentru ultima oară.

In timpul chefului, femeia tot umplea paharele bărbatului ei și el le tot golea pînă se îmbătă turtă.

In timpul chefului, femeia tot umplea paharele bărbatului ei și el le tot golea pînă se îmbătă turtă.

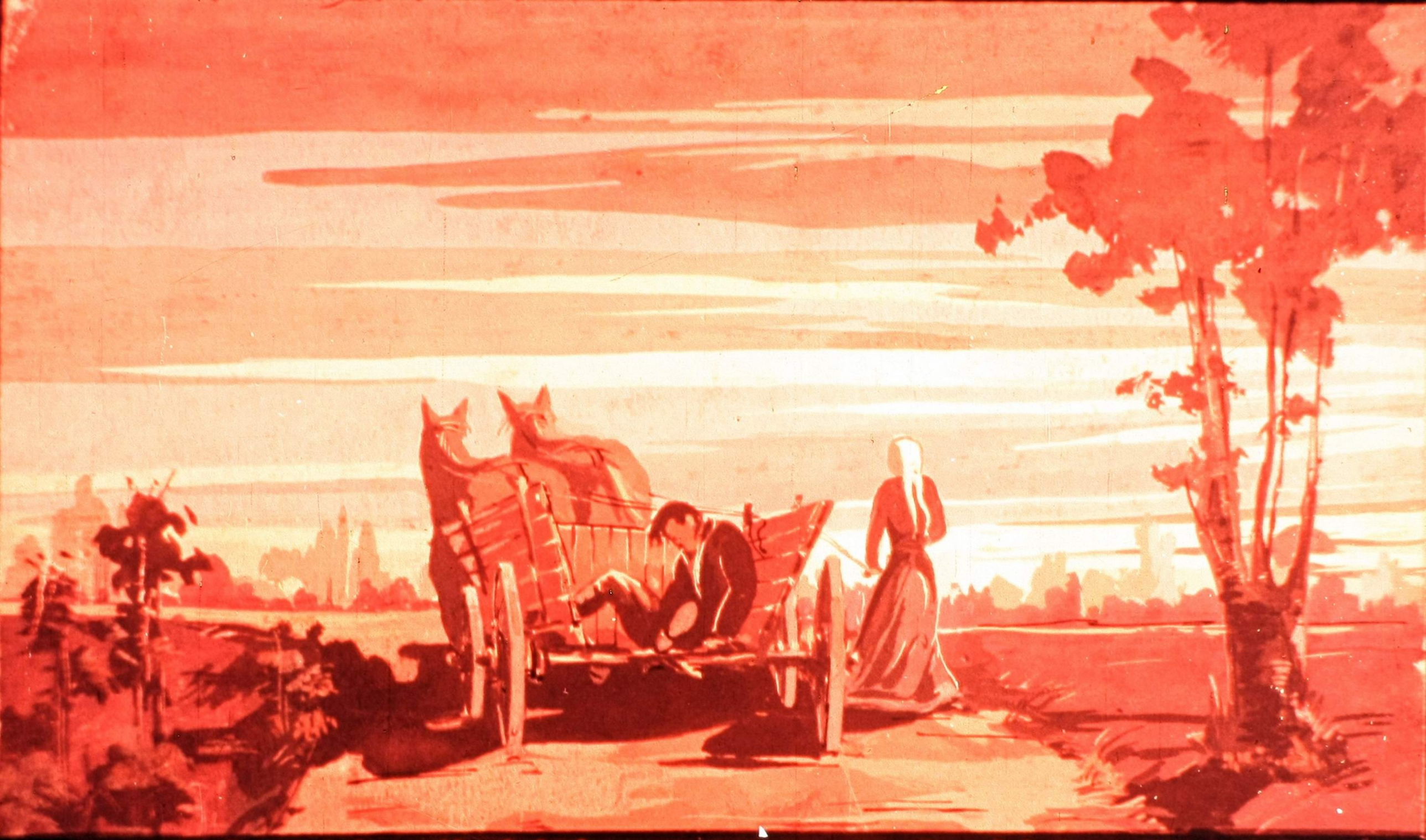

Văzîndu-l astfel, soția lui îl urcă într-o căruță și-l duse la tată-său acasă, unde-l puse pe cuptor.

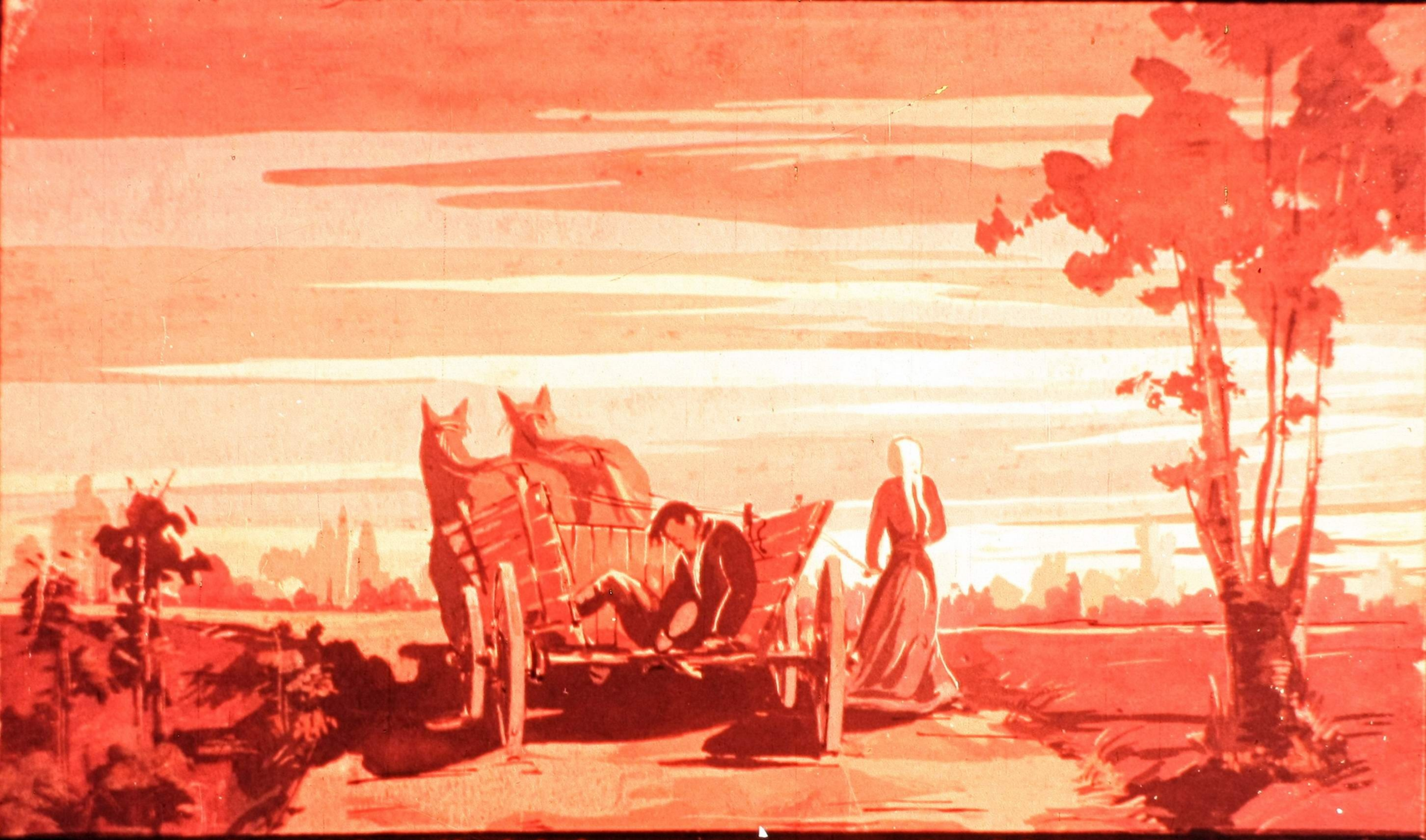

Văzîndu-l astfel, soția lui îl urcă într-o căruță și-l duse la tată-său acasă, unde-l puse pe cuptor.

Cînd se trezi judecătorul, a doua zi dimineaţă, nu ştia unde se află.- Nu mi-ai spus să-mi iau ce mi-e drag şi să plec? îi spuse soţia.

Cînd se trezi judecătorul, a doua zi dimineaţă, nu ştia unde se află.- Nu mi-ai spus să-mi iau ce mi-e drag şi să plec? îi spuse soţia.

-Doar nu ai crezut că-mi poate fi ceva mai drag decît bărbatul- mai adăugă ea. Acum înțelese judecătorul ce odor de femeie avea și, luînd-o acasă , . . .

-Doar nu ai crezut că-mi poate fi ceva mai drag decît bărbatul- mai adăugă ea. Acum înțelese judecătorul ce odor de femeie avea și, luînd-o acasă , . . .

...trăiră fericiți și în deplină înțelegere. Iar cînd avea de împărțit dreptatea, judecătorul o chema totdeauna pe soția lui să-l sfătuiască.

...trăiră fericiți și în deplină înțelegere. Iar cînd avea de împărțit dreptatea, judecătorul o chema totdeauna pe soția lui să-l sfătuiască.

SFÎRȘIT

Reeditare 1986

SFÎRȘIT

Reeditare 1986